

Cílem předkládané práce je analyzovat institut mezinárodní licenční smlouvy, funkci a postavení, jež zaujímá ve sféře mezinárodního obchodu nehmotnými statky, a právní režim, jemuž na úrovni českého právního řádu a práva Evropské unie podléhá. Práce sestává ze čtyř částí. První část se zaměřuje na institut smluvní licence v obecné rovině, nastiňuje její pojem a základní definiční rámec. Reflektuje funkci a pozici, kterou institut licenční smlouvy zaujímá v českém právním řádu, jakož i její posun v rámci rekodifikace českého soukromého práva. Předkládá rozmanitou typologii smluvní licence, přičemž zevrubněji se zabývá jejími modifikacemi, respektive mezními smluvními modely, jimiž jsou franchisová smlouva a smlouva o know-how. Druhá část práce navazuje výkladem věnovaným institutu licenční smlouvy s mezinárodním prvkem, předkládá její obecnou klasifikaci a věnuje se rovněž pramenům její úpravy. Obsahem třetí části je rozbor právního režimu, jemuž mezinárodní licenční smlouva podléhá, přičemž těžiště výkladu spočívá v unijní úpravě obsažené v Římské úmluvě a v Nařízení Řím I. Problematika je pojednána v širším tematickém záběru zahrnujícím rovněž některé související otázky z oblasti práva duševního vlastnictví. Závěrečná část práce se zabývá dílčími aspekty vzájemného postavení smluvních stran závazkového vztahu, který mezinárodní licenční smlouva představuje a zakládá, práv a povinností, jež tvoří jeho obsah, a věnuje se zejména problematice licenční odměny, případně jiných úhrad, k nimž se nabyvatel úplatné licence zavazuje.